

Φορέας Υλοποίησης	: Support for cooperation with national judges in the field of environmental law
Τόπος Διεξαγωγής	: Ljubljana (Slovenia)
Ημερομηνία	: 8-10/3/2010
Τίτλος Σεμιναρίου	: Waste Management
Συμμετοχή	: Παπανικολάου Χρήστος Πάρεδρος ΣτΕ

Σχόλια

Στο εργαστήριο της 8^{ης} – 10^{ης} Μαρτίου στη Λιουμπλιάνα έλαβε χώρα εκπαίδευση δικαστών, μεταξύ αυτών και του υπογράφοντος, επί της κοινοτικής νομοθεσίας και της νομολογίας του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στον τομέα της διαχείρισης των απορριμμάτων.

Ειδικότερα, τη Δευτέρα 8 Μαρτίου παρουσιάστηκαν οι μηχανισμοί της Συνθήκης της Λισσαβόνας, μέσω των οποίων εξασφαλίζεται η συμμόρφωση των κρατών μελών προς την κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία (ρόλος της Επιτροπής, άρθρο 17 Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και διατύπωση αιτιολογημένης γνώμης – προσφυγή κατά κράτους μέλους ενώπιον Δ.Ε.Κ., άρθρα 258, 260 Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Ακολούθως, παρουσιάστηκε στους συμμετέχοντες η Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών. Έγινε αναφορά, με νομολογιακή τεκμηρίωση, στους ορισμούς της οδηγίας, στην έννοια

των αποβλήτων (κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει), στις εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (όπως τα εδάφη που περιλαμβάνουν μολυσμένες γαίες που δεν έχουν ακόμα εκσκαφθεί και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη), στις έννοιες της διαχείρισης, συλλογής, ανάκτησης και της διάθεσης αποβλήτων, στην ιεράρχηση των διάφορων μορφών διαχείρισης αποβλήτων (πρόληψη, προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, άλλου είδους ανάκτηση, π.χ. ανάκτηση ενέργειας, και διάθεση), στην έννοια του υποπροϊόντος και στις περιπτώσεις αποχαρακτηρισμού των αποβλήτων. Επίσης, στη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού, στην αδειοδότηση κάθε οργανισμού ή επιχείρησης που προτίθεται να εκτελέσει εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων και στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, που πρέπει να καταρτίζουν τα κράτη μέλη. Ακολούθησε η διεξαγωγή πρακτικής άσκησης, κατά την οποία οι συμμετέχοντες χωρίστηκαν σε ομάδες και κλήθηκαν να επιλύσουν υπόθεση που έθετε τα ανωτέρω ζητήματα και, τέλος, συζήτηση επί των ευρημάτων κάθε ομάδας.

Την Τρίτη 9 Μαρτίου υπήρξε ανάλογη παρουσίαση της Οδηγίας 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) και της Οδηγίας 1999/31/EK του Συμβουλίου της 26ης Απριλίου 1999 περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων. Ακολούθησε η παρουσίαση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006 για τις μεταφορές αποβλήτων. Έγινε αναφορά στις έννοιες διάθεσης και αξιοποίησης και στις διαφορετικές διαδικαστικές υποχρεώσεις που επιφυλάσσει ο κανονισμός για μία εργασία διάθεσης ή αξιοποίησης αναλόγως και του είδους των αποβλήτων σε σύνδεση

και με τα παραρτήματα του κανονισμού. Ακολούθησε, όπως και στην περίπτωση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ, πρακτική άσκηση κατά την οποία οι συμμετέχοντες χωρίστηκαν σε ομάδες και κλήθηκαν να επιλύσουν υπόθεση που έθετε τα ανωτέρω ζητήματα με έμφαση στην ερμηνεία των παραρτημάτων του κανονισμού και, τέλος, συζήτηση επί των ευρημάτων κάθε ομάδας.

Την Τετάρτη 10 Μαρτίου έγινε αξιολόγηση του εργαστηρίου από τους συμμετέχοντες και γενική συζήτηση για τα ζητήματα της διαχείρισης των αποβλήτων σε επίπεδο κρατών μελών. Ο υπογράφων τόνισε ιδιαίτερα τη χρησιμότητα των συζητήσεων αυτών καθώς και των δύο πρακτικών ασκήσεων. Ειδικώς οι τελευταίες προσέφεραν, εν είδει *in vitro* διασκέψεων, μία σημαντική ευκαιρία για ανταλλαγή απόψεων και θεωρήσεων μεταξύ των ευρωπαίων δικαστών.